

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 150
Castellar del Vallès - 3 gener 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Per la pagesia

Es diu molt que no hi ha ofici com el de pagès que basi tant en la rutina les seves pràctiques i els seus coneixements, que passen de pares a fills i d'amo a jornaler d'una manera gairabé ritual. No és d'estranyar. Viure a la terra o per la terra, vivificar-la i fer-la fecunda, ha d'encomenar un amor a l'ofici que poques altres professions produiran.

El pagès, més que explotar, agençar; més que construir, crea i millora; més que treballar, actua. Per això és natural que s'aferrí a les tradicions del seu maldar, que sempre li han tornat la terra fructífera. És clar que la seva tasca és dura i només pot fer somriure quan se la veu compensada per la prodigalitat de les bones collites. Però per aquest motiu encara és més estimada. El tracte amb la terra, que és un element viu, ha de semblar més providencial que no pas obra d'enginy, més produït pel favor dels agents atmosfèrics que per les sàvies combinacions de l'home.

Potser quan algú li haurà insinuat o haurà tractat de demostrar-li-ho, podrà haver ofert la tossuda resistència del que està convençut de l'excel·lència d'un treball fa molts anys esmerçat de la mateixa fuisó. Però amb l'home que està habituat al tracte amb la terra—tant com dir l'home-creador—cal ésser insistent, convincent, finament demostrador, és a dir, dedicar-li una tàctica que no sigui exclusivament comercial. Hauria de voler-se fer conèixer el tècnic i el pagès, en una companyonia de comprensió.

A més a més, el que es diu ha de demostrar-se, fer-ho entrar pels ulls, perquè es vegi que és superior al que està admès de molt antic. Per això el conferenciant ha d'anar als medis rurals volent parlar amb llenguatge pagesol i persuasiu; el constructor de maquinària ha de cercar en les exposicions agrícoles i en les experimentacions pràctiques, les demostracions de la utilitat dels seus enginyers, i el químic que crea adobs, remeis o preventius ha d'interessar-se igualment per la propaganda viva, posant-la per damunt de l'objectiu utilitari. Per això una vegada més, i pensant en el bé de la terra que és el bé de tothom, direm que caldria que les ciutats que són centres comarcals es preocupessin de muntar periòdiques Exposicions d'Agricultura, on el conreador pogués assabentar-se, aprendre i alligonar-se, o sia, superar la rutina de què se l'acusa.

ANY NOU

EXAMEN DE CONSCIENCIA

per J. Vives i Borrell

No hi ha res que consolidi tant la prosperitat d'un poble, com el ferm propòsit dels seus habitants en palesar la seva capacitat moral i material.

La unió dels seus diversos estaments, condueix sempre al desenrotllament constant de la seva vida col·lectiva. Tots els pensaments i totes les voluntats, han d'estar supeditades a la necessària articulació pròspera i eficient per al seu tangible estat econòmic francament productiu.

L'aglutinant dels quotidians factors que integren la vida d'una població, han de tendir continuament al perfeccionament dels seus impulsos i mitjans especulatius. I en l'ordre particular, el criteri, la reflexió, l'estímul, han d'ésser la normal senyera de combat.

Les solucions de continuïtat, en el que fa referència a la fomentació del treball i el capital, pertoqueuen als bons desitjos i a les orientacions capacitades per la intel·ligència i la moralitat.

Mai tan com ara, Castellar del Vallès, ha pogut vanagloriar-se de posseir una realitat estructurada de valors preponderants de floreximents autòctons, que senyoreixin amb tota honradesa i responsabilitat.

Castellar del Vallès, ofereix en l'actualitat l'espectacle profitós de la més bella plasmació, llegitimada amb visibles mostres i detalls demostratius de les seves energies i manifestacions remarcables.

Encara que només sigui judicada aparentment, la vida normal de Castellar del Vallès, acusa una continuada aglutinació de facultats diverses que li permeten satisfer les més preemptòries necessitats; ja que per al nostre poble concorren unes circumstàncies per demés favorables, ultra la seva situació envejable, el seu clima benigne, els seus mitjans de vida pròpia, les facilitats i vies de comunicació, la puixança dels seus comerços i indústries, el zel proverbial dels seus administradors, la fertilitat del seu terreny, la capacitat

intel·ligent dels seus homes representatius, l'esperit treballador i optimista dels seus obrers, etc., etc., que tot plegat ajuda a compendiar la ponderada significació del nostre poble, vitalitzat, demés, per la carència absoluta de trasbalsaments i convulsions socials, i problemes imminents de misèria depauperant.

No ha d'oblidar-se que Castellar del Vallès, amb tot i que no se'l consideri com a nucli transcendental, ni com a població de primer ni segon ordre, compta amb unes divises d'importància indiscutible.

Per exemple: Centres de producció tèxtil i variades, amb normalitat de treball a cobert de contingències, amb tècnics directius de cooperació i manuals especialitzats, que poden parangonar-se amb els millors de l'estranger; institucions preliminars de cultura i educació d'exemplaritat professional comprovada; fogars de religió i de fe tradicional—la Catedral del Vallès en primer terme—que són concreció dels nostres anhels espirituals i místics; casal de la previsió i l'estalvi, que amb la solvència dels seus directors captenen les necessitats ineludibles de la vellesa; representacions, en fi, de la virtualitat potencial del nostre poble, demés d'un portaveu que compulsa normalment les seves manifestacions.

I què direm dels seus productes naturals?... Els seus vins selectes, els seus cereals preferits, les seves hortalisses sanitoses, les seves aigües medicinals, les seves calç hidràuliques, les seves pedres inconfusibles... Ajuntis en això, la periodicitat d'un mercat selecte que, ultra la susceptibilitat d'una major eficiència i articulació, hauria d'ésser l'admiració de propis i estranys; i es comprendrà que els seus productes naturals i manufacturats siguin de tota competició i excel·lència.

Ho corroboren les circumstàncies propícies que han estimulat la majoria dels seus comerços, els quals han curat d'embellir i renovar els seus establiments, que d'uns anys a aquesta part, ofereixen una major esplendidesa i llum. I no parlem dels nous comerços que s'han obert, i de les noves indústries que s'han implantat, amb el qual no s'ha fet més que demostrar la plenitud que va prenent la vida col·lectiva de la nostra població.

Tots els elements que hi mouen i solidaritzen amb la realitat, són factors que troben les vies expedites i fresades per a assolir les proporcions que caracteritzen una preponderància capital.

Per tant, no ha de dubtar ningú que els desitjos generals dels components d'un poble, són els de poder aconseguir una completa jerarquia, tan moral com material, que dignifiqui i estabilitzi els esforços mancomunats. Negligir les ensenyances del moment, i deixar de banda les captacions dinàmiques de les virtuts

SINDICAT AGRÍCOLA ARMONIA

Diumenge, dia 5 gener 1936
Vigília de Reis

Gran ball de tarda i nit

amb la cooperació de la formidable
ORQUESTINA DE GRANOLLERS

Pla Pey

composta d'onze professors
de primera categoria

Els seients seran numerats per a major
comoditat dels que paguen.—L'Empresa

racials, vol dir tan com abandonar el timó de la nau a totes les contrarietats possibles, o supeditar-se a les més adverses eventualitats catastròfiques.

I tot això, no obstant, sense que entrin en aquest càlcul inventariats lleugerament, la feina mesquina, negativa, contraproduent, d'alguns esperits obtusos —que mai en falten a tota població per petita que sigui— que neguen el pa i la sal a tota iniciativa particular o privada, els quals demostren indiferència o posen dificultats a tota demostració artística o industrial, pel sol fet d'ésser filla o patrimoni de la intel·ligència d'algun natural del poble, arribant a fer-ne burles o anatematitzacions; enaltint, de passada, qualsevol irregularitat o sofisticació palesada de forasteria o exotisme a ultrança.

Llacunes sense valor; mesquineses filles de l'enveja, que no entre-lluquen altres horitzons que els de la seva pròpia insuficiència; i que de fet, tan mateix, contribueixen a contrastar la incapacitat superbiosa dels uns, i la intel·ligent actuació dels altres.

Altrament, coordinades tal vegada no massa explícites aquestes anotacions, no més gosaríem demanar que en aquets dies de l'any que comença, en què es fa necessari un balanç moral i material, o un examen de consciència, reconcentrés tothom la seva atenció en els seus deures morals i cívics, per tal de poder consolidar i enaltir una obra considerable de fonamental transcendència, com és la de perdurar les essències peculiars del nostre poble, deixant de banda mesquineses i partidismes, afiançant una vegada més l'excel·lència del nostre patrimoni, reconeixent que la labor espiritual i pràctica pertoca a tots i a cada un dels seus fills.

Comunicat

De la Junta de l'Ateneu Castellarenc, hem rebut el següent comunicat pregant-nos la seva publicació:

«Aquesta Junta, li plau fer públic que entre els acords presos en l'última Assemblea celebrada, es destaquen els següents, els quals afecten o poden interessar al públic en general, per tant, ha cregut

convenient fer-los públics per a la seva divulgació:

Reforma dels Estatuts.—Quedant l'Ateneu Castellarenc una societat apolítica, cultural recreativa.

Acordant-se també que la quota mensual sigui de 2 pessetes (24 pessetes l'any) havent quedat aprovat el fer imprimir els Estatuts, per tal de què siguin repartits entre tots els senyors socis.

Establir el carnet de soci a fi de tenir un mitjà acreditatiu per a beneficiar-se de totes quantes bonificacions quedin establertes.

Altres acord és que durant tot el mes de gener i febrer d'enguany, tots els senyors que desitgin ingressar socis, queden exceptuats del pagament de les 10 pessetes de dret d'entrada.

I a més altres acords que faran de l'Ateneu Castellarenc, una societat digna al nivell de la nostra població.

Acabà aquesta Assemblea, donant un vot de confiança a la Junta, per la seva bona actuació».

LA JUNTA

GLOSSARI

Divinitat, puresa, il·lusió, insomni, fantasia a la pensa de l'infant que espera la nit de Reis.

El seu pare l'hi ha dit—no siguis tonto menut, que els Reis som nosaltres —però, no n'ha fet cas ell, la seva fantasia vola més alta, molt més amunt del materialisme nu que desenganya als homes.

Les seves il·lusions són incomprendibles per l'adult. La seva fantasia pacta massa directament amb la irrealitat pròpia dels seus anys.

El seu pare l'ha portat a veure els aporadors de totes les tendes de juguets dient-li:—Què vols que et compri?—I el menut ho demanava tot, ho volia tot, però, res encara era allò seu. Allò que ell s'havia forjat, allò que vivia dintre la seva somniosa fantasia infantil, encara no ho havia pogut interpretar la mà de l'home. Tot era poc perfecte per trobar-ho ajustat a la seva aureolada visió!

Si escrivia una carta als Reis, ben segur que l'hi portarien...!

Quan jo era infant, que lluny volava la meua fantasia la nit de Reis...

Deixava la sabata al terrat i al darrera d'ell no hi passava cap carrer, sinó que tot eren teulades. Al matí, al llevar-me i veure que m'havien dut tantes coses i no havien trencat cap teula... encara la meua imaginació volava més lluny... més apartada de la realitat... de les esferes terrenals que graviten els homes d'avui...!

Oh, somnis infantils!

MARCEL JUNCA

—ANTONIA OLLER, MODISTA, s'ofereix per a cosir a domicili tot el dia o s tardes. Carrer Bassetes, 21.

Saló ATENEU CASTELLARENC

Dies 5 i 6 de gener 1936 - Diada de Reis

PROGRAMA

Dia 5 - Tarda a les i nit a les 10

Gran ball

per l'orquestra

Olímpics Calderins

executant un formidable repertori de balls americans.

Dia 6 - Tarda a les 6

Gran ball

per l'orquestra

Olímpics Jazz (de Sabadell)

No hi manqueu!

L'Empresa Joventut Ateneu

Inauguració

Sempre que Castellar té l'honor de poder estotjar una nova obra, una bella iniciativa portada a terme, o quelcom que li sigui pretext d'embelliment i prosperitat, ens cau al damunt nostre una joia tan sincera que quedem per breus moments emportats per l'alt estimul del reconeixement envers la gratitud i mirament de totes aquelles temptatives que són la base de tota realització.

Avui, aquest estat l'hem viscut novament, i d'una manera ben palesa amb la inauguració del nou local de la Cooperativa Castellarenca.

Feina ben feta és en conjunt. Detallada i mirada minuciosament, és una prova més de l'alt valor de tots els elements integrants en la realització, els quals amb el seu esforç constructiu i decoratiu, han fet que Castellar, no solament tingui una cosa més, sinó que han lograt fer que propis i estranys, puguin dir i gaudir de la bella obra al fi que va destinada, desprenent tota ella netedat i cura, finalitats primordials que són de gran estima.

Amb aquesta realització, la Cooperativa Castellarenca, ens ha donat una prova més de la seva abnegació al Cooperativisme, gest que és digne d'aplaudir i d'imitar, aconseguint per damunt de tot que Castellar del Vallès, pugui ostentar honorosament el qualificatiu de població moderna.

La nostra felicitació a tots els interpres de l'obra, a la Junta Directiva que ha sabut portar a la fi aquest important projecte i d'una manera especial a l'actiu i entusiasta administrador, senyor Joan Samaranch, que tan ardidament ha batallat per tol de fer factible l'obra.

AVÍS D'ADMINISTRACIÓ

Es posa en coneixement de tots els subscriptors, que si troben alguna deficiència en el repart, passin avís a aquesta Administració, o al nou repartidor senyor Josep Pineda, carrer Església, 8, on els serà corregida rapidament.

NOTICIARI

EL PROPER FESTIVAL «SEGELL PRO INFANCIA»

El Comitè local del «Segell Pro Infància», està ultimant el programa a desgranar pel proper Festival que tindrà lloc a l'Ateneu Castellarenc, el proper dia 11 del mes que som a la nit.

Podem adelantar que en conjunt, resultarà un programa força atractiu i variat.

Així també podem avançar als nostres llegidors, que el discurs d'obertura anirà a càrrec del proclamar orador, prestigiós poeta del nostre poble i entusiasta col·laborador d'aquest setmanari, senyor J. Vives i Borrell, qui al fer-li ofrena de l'obertura de tan rellevant acte, acceptà l'ofertament, aportant-hi desinteressadament el valuós concurs.

El proper diumenge dia 5, un bell estol de simpàtiques senyoretes, han acceptat gentilment recórrer els carrers de la població per tal d'imposar segells als transeünts i al mateix temps, oferir números d'un sorteig de tres valuosos objectes que seran exposats en els aparadors d'algunes cases comercials a benefici del Segell, quina rifa, tindrà lloc el mateix Festival.

PER MANCA D'ESPAI

Deixem de publicar, el que ho farem en el pròxim número, el moviment de població del propassat desembre, així com també l'estadística total demogràfica, del finit any 1935.

UN MITING

Demà dissabte, a les 9 del vespre, tindrà lloc al local del Sindicat Agrícola Armonia, un míting, en el qual els oradors dissertaran sobre el tema «Contra la guerra i el feixisme»

L'esmentat míting, ha estat organitzat pel Comitè d'organització de la Joventut Socialista local.

PASTORETS

La sarsuela pastoril amp tant d'èxit fou representada el dia de cap d'any pels socis de la secció de perseverància del Catecisme parroquial, serà representada novament el dia dels Reis en el mateix local de les Escoles Tolrà, a les 5 de la tarda.

LA PATENT NACIONAL D'AUTOMOBILS

La cobrança voluntària del primer semestre de la Patent Nacional d'automòbils i demés vehicles de motor mecànic inclosos en la susdita Patent, tindrà lloc a Sabadell (Victor Balaguer, 198), des del dia 2 al 16 del present mes, ambdós inclosos durant les hores de dos quarts de nou del matí a dos quarts de dues de la tarda.

NAIXEMENT

Dia 28. — Domenech Esturhó Sanesteban, fill de Josep i de Concepció.

La nostra més sincera enhorabour.

CASAMENT

Dia 2. — Jaume Puigdomenech Cortina amb Elisa Real Ruesca.

Els desitgem una eterna felicitat.

ALCALDIA DE CASTELLAR DEL VALLES

EDICTE

El «Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya» del dia 3 de desembre propassat, publica una Circular data 29 de novembre, per mitjà de la qual insereix els preceptes més importants del Reglament d'Armes i Explosius, aprovat per Decret del Ministeri de la Governació, referent a una guia que cal posseir per la tenença d'armes i quins articles es troben exposats en el tauler d'edictes d'aquest Ajuntament.

I com que el termini a que es refereixen els preceptes fineix el dia 12 d'aquest mes, és fet públic per tal que pels interessats siguin complementades les normes establertes, per tal d'evitar-se tota mena de responsabilitats.

Aquesta Alcaldia després d'intentar si era possible realitzar-se la petició de la guia esmentada, sense necessitat de traslladar-se a la Caserna de la Guardia Civil de Sabadell, i no havent-se pogut aconseguir, es fa avinent a aquells a qui pugui interessar, compleixin ço disposat per la Superioritat en la forma indicada en la mencionada Circular.

Castellar del Vallès, 3 de gener del 1936. —
L'Alcalde, Josep M.ª Agustí.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

Diumenge, dia 5 Tarda a les 2'30

El partit amistós de la màxima rivalitat

Espanya F. C. - Castellar F. C.

(de Sabadell) reforçat Campió del Primer Grup Vallès

EQUIP: Piñot
Vives Homet
Montserrat Fernández I Oliveras
Fernández Torrents Valero Carreras Montfort
Suplents: Simó i Ventura

Talleu aquí

per l'altra, o sigui el Llobregat. Els Betulons tingueren altres pobles subjectes a ells i els Laletans traguieren el seu nom d'Allella, segons diu Aymerich.

Tenia també Espanya, les seves Audiències i les ciutats a on es trobaven eren nomenades Colònies i per altre nom Covent jurídic, a on acudien les Municipals, Llatines, Confederades i Estipendiàries. Essent una ciutat Colònia, no era altra cosa que una Metròpoli o cap dels pobles d'una comarca, assemblant-se a la de Roma, en el govern.

Quan els romans fundaven un poble, juntaven un bou i una vaca i posada aquesta a la part de dintre els feien llaurar i assenyallaven l'àmbit que volien que tingués aquella ciutat o colònia, i a on volien que es construïssin els portals, ho deixaven sense llaurar.

Els pobles Municipals, eren aquells que tenien privilegi de viure amb les seves pròpies lleis, sense tenir de sotmetre's a les romanes i eren admesos als càrrecs, honors i oficis que desempenyaven els ciutadans romans i per això s'anomenaven Municipis.

Eren Estipendiàries, aquells que havien convingut amb el poble romà amb cert sou i estipendi per al què el servien.

Malgrat tot, pot assegurar-se que ni amb tots els privilegis que concediren els romans als espanyols, pogueren aquests considerar-se beneficiosos d'aquella llarga i humiliant dominació.

En l'any 412 de Crist, vingueren els Gods, amb el seu rei Ataulf, i com els espanyols estaven tan cansats de la tirania dels romans i dels seus enviats

de Roma, els hi obriren les portes i s'apoderaren sense trobar resistència, del Languedoc, Gascunya, Guiena, Aragó i Catalunya, logrant que l'emperador Honori, renunciés a aquestes províncies. Les demés també les conquistaren, acabant per expel·lir als romans d'Espanya, com també als vàndals, suevos i alans. En virtut d'aquesta renúncia i de l'actitud pacífica dels gods, la sobirania d'Espanya, passà a aquests. La corona era electiva entre els darrers, i mort Ataulf, passà per elecció al seu fill Sigeric, que morí als nou dies assassinat. Vingué Walia, després Theodoredó i així successivament passaren 20 regnats fins a Don Rodrigo, que en l'any 714, perdé la corona, el regne i la vida, tot fugint dels moros que invadiren Espanya i hi estigueren més de set-cents anys. Mai foren possessors pacífics ni legítims perquè els espanyols contínuament els feren guerra i lluny de perdre's la família i la descendència dels reis gods, continuà en Don Pelai, fill de Fabila i nét de Chisdasvinto, rei god.

Don Pelai, aquell príncep tan zelós de la glòria de la Religió i de la Pàtria, recollí els pocs homes de valor que havien quedat, juntà els bisbes i sacerdots fugitius, vasos sagrats, ornaments i relíquies de les Esglésies que pogué salvar i amagà les imatges santes que no pogué emportar-se, retirant-se a les muntanyes d'Astúries i de Biscaia, a on alçà bandera contra els moros, reunint gent al posar-se al front de tots. D'aquesta manera renasqué la monarquia espanyola i el poble espanyol degué a Don Pelai, la seva formació i subsistència a qui Déu mateix ajudà en les batalles contra els moros. Com

REIS...

Estoigs de compàs de precisió - Capses colors, tubs i pastilles - Estilogràfiques garantides - Porta mines automàtics - Regles, esquadres, cartabons i doble decimetre, graduats - Estoigs llapis colors de marca - Afina i apura llapis - Gomes Llapis i plumes - Estoigs «plumiers», etc., etc.

Són uns bons i útils presents per a la diada de Reis, que junt amb Targetes i papers fantasia i llisos - Papers dibuix «Cansons» i «Barba» - Blocs Llibrets i quaderns, assortit de tamany llisos i quadriculats - Sobres - Tintes Lacres, etc., etc.

formen el conjunt pràctic per aquesta diada.

RIBERA, impressor- Puig de la Creu, 3
Telèfon 17
Castellar del Vallès

Antoni Tort

FUSTES I LLENYES DEL PAÍS

Nota de preus de llenya seca :

Estelles d'alzina	3'50 ptes.	40 Quilos
Torrats d'alzina	3'—	« «
Estelles de pi	3'—	« «
Torrats de pi	2'50	« «
Clivera branca i soca	3'—	« «

Tolieu aquí

Objectes propis per a regal recordeu sempre la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Per a portes, Mobles i Funerària, recordeu sempre la **FUSTERIA** de **Bartomeu Gelis** - Centre, 12

Voleu fer un obsequi?

adquiriu un aparell de RADIO de l'acreditada marca

BRUNET

Per demostracions, dirigir-se al carrer BAIXADA DEL PALAU, 18

En bateigs, casaments i refrescs

serviu-hi sempre amb els deliciosos panets i coques de l'acreditat

FORN MONTSERRAT

Carrer Major, 110

La casa del pa d'excel·lent qualitat

Propietaris! Si voleu confiar l'administració de les vostres finques a un tan per cent molt reduït, dirigiu-vos a

MIQUEL SANTASUANA

Centre, 9 Castellar del Vallès

Administració i venda de tota classe de finques.

no fou el poble qui féu monarca a Don Pelai, no tenint aquest les mans lligades amb cap jurament pogué sense cap mirament deixar la corona hereditària a la seva descendència i així ho verificà, reviscolant-la als seus, seguint l'ordre de progenitura en defecte de fills a les filles i a manca d'aquestes al més prop parent de sang.

Mentre Don Pelai, combatia al Nord els deixebles del Roran, aquí (en el que avui diem Catalunya) no deixaren d'oposar-se als moros, grans homes, fent també conquestes. Totes les poblacions feren una resistència heroica i auxiliats els nostres avantpassats pels Carlovingis amb tropes trameses per l'Emperador Carlo Magno i després pel seu fill Ludovic Pius, foren els moros repel·lits valentment a la fi.

A mesura que els moros a Espanya anaven combatint el poder god, els gods també es veieren combatuts en les terres dels nostres veïns de les Gal·lies. La petita part que quedà solament als visigods, s'anomenà Septimania, a causa de què es componia de set capitals principals, quin centre era Narbona.

La Gothia comprenia tot el Languedoc, excepte les antigues diòcesis de Tolosa i d'Albí, d'Ucez i Viviers. El rei Pepí el Breu, ho conquistà a l'any 760 i ho uní a la Baronia de França. Carlo Magno, ho separà perquè formés part del regne d'Aquitània que erégi en 778. L'Emperador Ludovic Pius, la separà encara amb la Marca d'Espanya en 817, fent de les dues províncies un ducat particular del que

Durant la dominació romana, predicà a Espanya l'apòstol Sant Jaume i altres sants deixebles seus, havent convertit al Cristianisme a moltíssims, essent molts els sants espanyols que sembraren la terra amb la seva sang per les seves creences religioses. La Mare de Déu, es presentà en cos i ànima a Sant Jaume, vora del riu Ebre, venint miraculosament des d'Efero, com a prova de considerar a Espanya, com la terra clàssica dels herois de la Religió cristiana.

No es pot dir que totes les dissidències a Espanya en els primers temps, haguessin estat amb estrangers. També tingueren entre sí algunes vegades certes bregues i pugnes. A causa d'haver mort el rei Abidis, sense deixar llegítims hereus ni successors, no faltaren novetats per odis, rancors i dissidències entre els mateixos naturals del país i es dividiren en petits governs o repúbliques amb els noms de Coretans, Ruisilions, Indigetes, Betulons, Lacetans, Sedetans, Suesetans, Cossetans, Llergetes, Acetans, Llercaons i Ausetans, com diu Viladamor. ⁽¹⁾

Passaré a explicar qui són els Betulons i Laletans o Lacetans, que tots units, eren els pobles de la costa, des de Badalona a la Boca de l'Ebre, encara que En Narcís Feliu, diu que aquells omplenaven també la costa fins a Blanes, confinant amb els Gerundenses per una part i amb els Cossetans

(1) No parla dels Castilans, que poblaren el Vallès, segons ja ens diu Ptholomeo, a on tenien quatre ciutats: Basi, Baseda, Egara i Sabendúnium.